

"COOL" KERESZTYÉNSÉG

Halottak szórakoztatása??

("COOL" = laza, szabados, világias, szórakozó; "langyos"!)

Írta: Andrew Strom

A jól ismert evangéliumi igehirdető John MacArthur 1993-ban kiadott egy könyvet, aminek címe:

‘Az evangélium szégyene’

Alcíme pedig: “Amikor a gyülekezet a világhoz válik hasonlónak”.

Mivel egy jól ismert konzervatív író írta ezt a könyvet, nyilvánvaló, hogy sok modern vezető úgy gondolhatta, hogy könnyen figyelmen kívül hagyhatja a könyvben leírt meglátásokat és figyelmeztetéseket. Amikor azonban elolvastam sok meglátását igen mélyrehatóan és megsemmisítő erejűnek találtam azzal kapcsolatban, ami ma a keresztyén közösségekben történik.

MacArthur a következőt írja ebben a könyvében: “A legtöbb mai igehirdető érzékelhető módon lenézi vagy elveti a hagyományos módszertant és olyan új eszközöket alkalmaz, mint dráma, tánc, vígjáték, zenés táncos játék, hatásos színházi („cirkuszi”) jelenetek, pop-pszichológia és más szórakoztatási formák ... A legutóbbi fél évszázadban Amerika néhány legnagyobb evangéliumi gyülekezete olyan világi módszereket alkalmazott, mint bohózatok, énekes zenés vígjátékok, birkózó-bemutatók, sőt még mókás sztriptízek bemutatását is, hogy ezekkel tegye a világ számára elfogadhatóbbá a Vasárnapi Istentiszteletet. Durvább dolgokat láthatóan túl felháborító lett volna bevinni az Istentiszteletre. A viccelődő, szórakoztató stílus azonban nagyon gyorsan a ’pragmatikus* gyülekezetek’ Istentiszteleteinek részévé vált.”

Sok mai gyülekezetben látható módon már a modern világ TV-marketingje szerinti ’pozitív’ érzések – minden, alapvetően testies elemmel történő - hangsúlyozása sem elég, a mély bűnbánat, szentség és az “EGO halálát” megkívánó keresztyénség helyett, amit az Újszövetség állandóan hangsúlyoz. Ezért mindent kicserélnék (még a legfontosabbat, magát az evangéliumot is), hogy annak a kornak a szelleméhez igazodjanak, amiben ma élnek.

Megmagyarázzák, hogy „az emberek többé már nem akarnak állandóan egy olyan negatív dologról hallani, min a ‘bűn’. “Ezért jobban szeretnek olyan dolgokat hirdetni, amivel pozitív módon megnyerhetik a mai embereket.” Így ezeknek a prédikátoroknak a hangja a TV reklámokhoz hasonlóan, mint a járvány terjed, és láthatóan hétről hétre erősebb: “Gyere Jézushoz, Ő fog boldoggá tenni, Ő fogja betölteni a szíved vágyát, Ő fog megvigasztalni és megelégíteni téged, stb., stb.”

Szinte semmi különbség sincs az érzésekre ható átlagos fogkrém reklámhoz képest. A legriasztóbb ebben a dologban azonban az, hogy sok igehirdető láthatóan azzal sem törődik, ha valaki figyelmezteti erre.

Képtelenek felfogni, hogy az általuk alkalmazott 'marketing' módszerek milyen óriási hatással vannak a hirdetett evangélium valódi természetére és tartalmára, és a körülöttük élő keresztyének életére. A magatartásuk gyakran úgy jellemezhető, hogy 'Bármi, ami, behozza az embereket az ajtón, az jó nekem.' Hiszem, hogy ez az általános magatartás vezetett oda, ami ma a keresztyén fiatalok nagy többségénél tapasztalható. Ahogyan mondtam, ezeknek a hibáknak a sokasága árasztja el a gyülekezeteket ma a világhoz való 'alkalmazkodás' nevében: olyanná válni, mint a világ. Az 'alkalmazkodás' nevében, kétségbeesetten igyekeznek a zenét, a vezetési stílust, az evangéliumot, az ifjúsági programokat stb., stb. „lazává” (szórakoztatóvá) tenni. Minden törekvés arra irányul, hogy vonzóvá tegyék magukat a világ számára, a világ szempontjait figyelembe véve. Ez egyáltalán nem Istentől van! (ford.: „ne szabjátok magatokat e világhoz!” – Róma 12.1-2.) Ez szinte teljesen a 'test erejére' támaszkodik. Ez nem más, mint a világhoz való hasonulás és megalkuvás új, de nagyon finom és halálos formája.

A „szentebb, mint te” helyett láthatóan most a „lazább (szórakoztatóbb), mint te” az elvárás. Minden erőfeszítés arra irányul, hogy bizonyítsák a világ számára, hogy a keresztyénség éppen olyan „laza” (szórakoztató), mint sok sekélyes szórakozás, party, amit a világ kínál. Azért, hogy mindezt bizonyítsák, nekik szórakoztatni, szórakoztatni és szórakoztatni kell az embereket. Úgy érzik, hogy pontosan olyanná kell válniuk, mint a világ, annak érdekében, hogy a saját értékrendje szerint tudjanak hatással lenni rá. Ezért látható módon divatosabb (vagy jobb -, 'lezserebb', alternatív) ruhákba öltöznek. Az ifjúsági programok - már elnézést - egy „bulivá” (party-vá), az igehirdetések pedig szórakoztató, multi-médiás látványosság hajszolásává váltak. Mindez annak érdekében, hogy hasonlóak vagy még "lazábbak" (szórakoztatóbbak) legyenek, mint a világ. (Emiatt látok most 'fejrázásokat', lökdösős-rángatózós táncokat és mindenféle megnyilvánulást a keresztyén ifjúsági koncerteken – versenyezve a világgal annak lélektelen, élvezeteket hajszoló szokása szerint. "Inkább a gyönyörnek kedvelői, mint Istennek szeretői"). Ahogyan mondtam: laza nagyképűség, büszkeség, világiasság és lázadás – mind az „alkalmazkodás” nevében. **ÉPPEN ÚGY, MINT A VILÁG - MINDEN TEKINTETBEN.** Úgy hangzik ez, hogy Isten mondja ezt neked?

Az Angliában rendszeresen megrendezésre kerülő óriási Keresztyén Zöldövezeti Fesztiválról beszélgetve, John Allen zenész a következőt mondta: "Tagadhatatlan, hogy a hallgatóság legnagyobb része azért van ott, hogy egyszerűen élvezze a zenét, és nem azért, hogy komolyan elgondolkozzon bármiről; és ez komoly veszély a 'Zöldövezeti Keresztyénségre' nézve; főként a félig megtért, sekélyesen elkötelezett tizenévesekre, akiknek a keresztyénség csak kevéssel jelent többet, mint egy fesztiválon való részvétel." Micsoda félelmetesen jellemző megállapítás! A tragikus valóság az, hogy sok ezer ilyen 'Zöldövezeti Keresztyén' található ma az egész

világon. Nem csak a nagy fesztiválokra érvényes, hogy átadták magukat a szórakoztatás szellemének. Most ezt a 'szórakoztatni őket minden áron' célt látjuk mindenhol, a helyi gyülekezetek ifjúsági csoportjaitól kezdve a nagy regionális összejövetelekig. Ez a szellem hatja át gyakorlatilag mindazokat a területeket a gyülekezetben, ami kapcsolatban van az ifjúsággal. Valójában ez a keresztyén ifjúsági összejöveteleken terjed növekvő mértékben, azok között is, akikre ez a magatartás egyébként nem jellemző.

Óriási veszteséget okozunk azzal, amit most teszünk, hogy a keresztyénségünket megpróbáljuk még világiasabbá tenni. Eltávolítjuk azokat a dolgokat, ami történelmileg a keresztyén hitet olyan nyilvánvalóvá és erőteljessé tette. Meg vagyok győződve, hogy a mai fiatalság sokkal inkább válaszolni fog egy KIHÍVÁSRA. Valóban meg vagyok győződve, hogy a nagyobb kihívás, a tanítványságnak egy izgalmasabb és magasabb szintje fog eljönni. A mai „szórakozva-meghaló” fiataloknak mennyire kétségbeesett szükségük van valamire, amiért harcoljanak és meghaljanak. Az egyetlen valós oka van annak, hogy hívjuk őket egy önmegtagadó életre, hogy egy Istennek radikális módon engedelmeskedő életet éljenek. Jézus Krisztus az egyetlen ok erre. Ha nem állítjuk kihívás elé a mai elcsigázott generációt, akkor ne lepődjünk meg, ha valami sokkal sötétebb dolog emelkedik fel, hogy ellopja az ő odaszánásukat. A mai fiatalok sokféle szempontból sokkal érzékenyebbek a szellemi dolgokra és nagyobb az erkölcsi vákuum bennük, és valóban érettek a learatásra. A gonosz nagyon jól tudja ezt. Ha mi nem vagyunk hajlandók bebizonyítani a fiatalság számára, hogy van egy dolog, amiért érdemes meghalni, akkor a gonosz minden bizonnyal megteszi ezt. Mindig jelen van egy 'társadalmi' szempont a nyugati gyülekezeteknél, hogy a 'klub'-tagság kétségtelenül vonzó. Itt azonban másról van szó. Ez egy járvány és ezt éppen a vezetők - felülről lefelé haladva - bátorítják. Sok pásztor és ifjúsági vezető arra a következtetésre jutott, hogy legjobb, ha megadják a fiataloknak, amit láthatóan akarnak, így megnyerhetnek sokakat, hogy bejöjjenek az ajtón. És a probléma az, hogy a növekedés rosszabb és nem a jobb dolog. Mindaddig, míg valami drámai dolog nem történik, csak a sekélyesség éveit látom magam előtt, nevezetesen, hogy a gyülekezetek megtelnek olyan emberekkel, akik már inkább a 'fül-viszkető' szórakoztatásra és sokaságra, mint Isten után vágyakoznak. Valójában ez már teljes komolysággal jelen van a mai nyugati gyülekezetekben. Ez felvet egy kérdést, hogy az igazi, történelmi keresztyénség jóval tovább életben tud maradni anélkül, hogy belesüllyedjen az élet-élvezetbe és előtérbe helyezett önzésbe?

Ezzel együtt a dolog nagyon komoly. A történelmi keresztyénség sok szempontból óriási veszélyben van. Hacsak nem történik valami drámai dolog, csak a növekvő langymelegség, a sekélyesség és a megalkuvás éveit látom magam előtt.

Jézusnak a Máté 15.8-ban megtalálható panaszkodása bizonyára éppen úgy érvényes napjainkra is, mint akkoriban:

“Ez a nép szájjával közelít hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem.”

A mai fiatal szolgálók között hol vannak ma, akik felállnak és Jézusra és az Ő igazságára akarnak tekinteni?

*- jelmagyarázat: John MacArthur szerint a következő tíz lépés vezet a "Pragmatikus Gyülekezetté" váláshoz

1. "Könnyen-elfogadható" evangélium
2. Az üdvösséggel kapcsolatban a hangsúly valamilyen „cselekedeten” legyen és nem szükséges megérteni és nem cél a szent Isten
3. Fél-igazságok tanítása
4. Tanítsd azt, hogy a kegyelem pótolja a szentséget
5. Tanítsd azt, hogy a szeretet és az igazság ellentétes dolgok és az engedelmesség törvénykezés vagy csak egy lehetőség
6. Testies dolgokat használni, hogy a hitetleneket az evangéliumhoz vonzza és arra tanítani őket, hogy a testes, világius életstílus megengedett
7. Kerülni azokat a biblikus tanításokat, amik alázatra nevelnek és Istent magasztalják fel
8. Tanítsd azt, hogy a kegyelem jelentése: egy választási lehetőség
9. Légy "barátságos" a keresőkhöz és kerüld, hogy "megbotránkoztató" légy
10. Többre értékelni a "kapcsolatteremtő-képességet" a "bibliai igazságnál"

Fordította: Abonyi Sándor

Jászberény, 2013-03-30